

Millist soojusarvesti paigaldusviisi eelistada: pealevoolul või tagasivoolul?

Tundub, et soojusarvestite paigalduse projekteerijatel on juurdunud ekslik arusaam (eriti Ida-Virumaal), et pealejooksule paigaldatud arvesti fikseerib edukalt ka mõõdetaval objektil soojuskandja eeldatavatest kadudest tekkivad soojusenergia kaod.

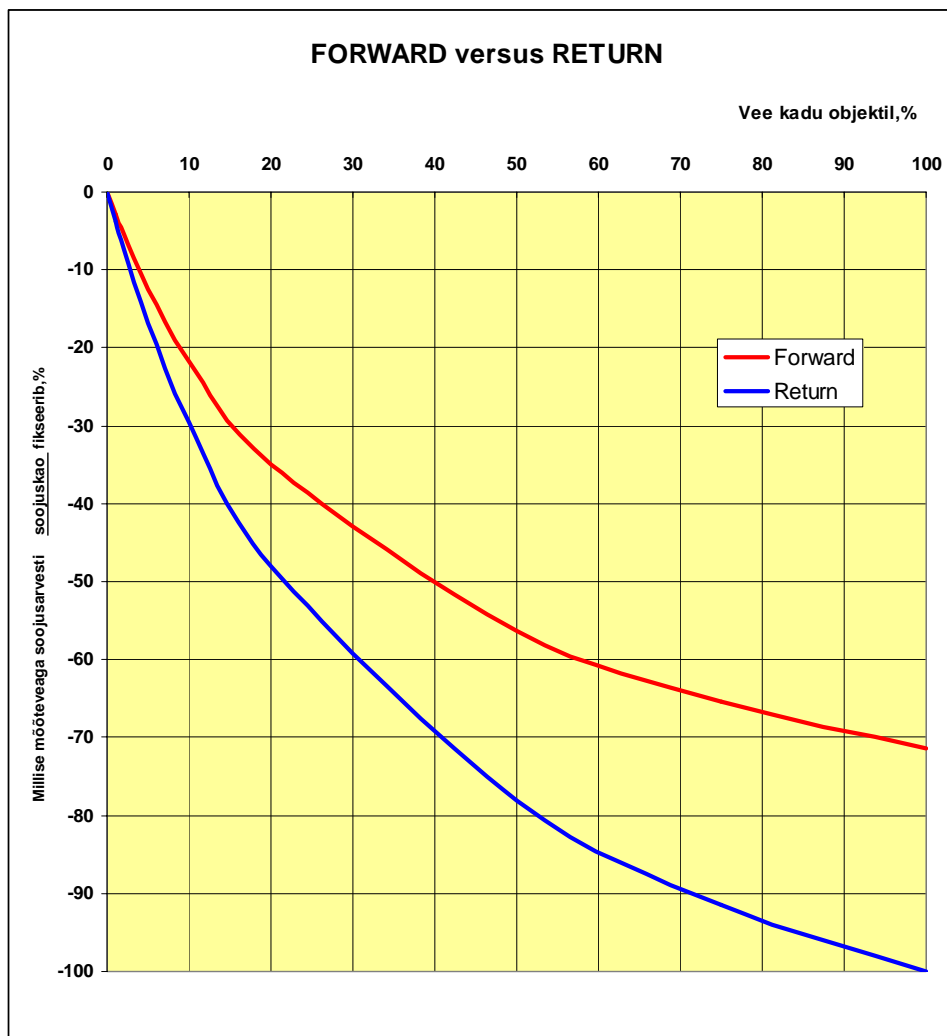
See on täiesti väär.

Lisaks sellele, et soojusenergia kadusid fikseeritakse ikkagi ülisuure negatiivse mõõteveaga (nii suure, et mõõtetulemusel puudub igasugune usaldatavus, seda ei saa seega kusil kasutada ja mis lisaks ei ole oluliselt parem tagasivoolul paikneva arvesti vea suhtes), on tulemus soovitule lausa vastupidine:

- arvesti asub raskemates töitingimustes, tõrke tõenäosus on tunduvalt suurem, tööiga tunduvalt lühem
- arvesti reaalne mõõteviga on suurem, sest iga arvesti mõõteviga sõltub mõõdetava vee temperatuurist, mis pealejooksul on teadagi kõrgem

Tuleb aru saada, et pealejooksule mõeldud arvestite modifikatsioone toodetakse tegelikult ainult selleks, et võib esineda olukordi, kus tagasijooksule ei ole teda võimalik mingitel põhjustel lihtsalt paigaldada: nt. ruumipuudus, puudub vajalik sirge toru osa, jne.

Graafik, mis kinnitab ülaltoodut.

Järeldus: Soojusarvesti ei fikseeri soojuskadusid mõistlikkuse piires oleva mõõteveaga olenemata paigaldusviisist ja seega

IGAL JUHUL TULEB EELISTADA PAIGALDUST TAGASIVOOLULE.

Leketega objektil tuleb võidelda teiste vahenditega, traditsiooniline soojusarvesti selleks ei kõlba.